

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. I. De Divortio ex mutuo consensu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

ximus art. 1. Tertio, circa particulam, *Sine damno*, diximus posse negari debitum, quando est periculum gravis morbi, & damni; Est etiam quaedam inhonestas, & turpitudinis, & peccatum veniale accedere ad uxorem tempore menstrui; Est vero mortale accedere ad illam gravidam cum periculo abortus; secus vero si tale periculum absit. Quarto, per particulam, *Solve*, designatur obligatio reddendi debitum, juxta dicta art. 2. Quinto, per particulam, *Cohare*, significatur obligatio cohabitandi, secundo gravi damno animae, vel corporis: Si tamen alter conjugum timeat sibi a cohabitando infectionem leprae, verbi gratia, aut alterius morbi contagiosi,

quamvis non teneatur cohabitare, teneatur tamen non ita longe ab altero recedere, ut non possit cetera obsequia exhibere; non enim eximitur ab aliis obsequiis praestandis, ut notant Reginald. lib. 31., & Sanch. Sexto, per particulam, *Sit locus, & tempus*, significatur in quibusdam locis, & nonnullis temporibus abstinendum ab usu conjugali, juxta dicta art. 1. Septimo, per particulam, *Tactus*, significatur, tactus esse permittos conjugibus, prout explicavimus art. 4. Demum, per particulam, *Ne spernito votum*, denotatur, astrictum voto castitatis non posse debitum petere, juxta ea, quae diximus art. 3.

Q U A E S T I O VIII.

De Divortio.

Divortium est solutio matrimonii, non quidem quoad vinculum, (quod ut diximus quaest. 3. art. 3. est indissolubile) sed quoad torum, sive etiam cohabitationem: possunt enim aliquando conjuges, manente vinculo matrimoniali, a se mutuo divertere, & inde dicitur divortium. ~~¶¶¶~~

Duplex autem datur causa divortii; Altera ex mutuo consensu citra alterius culpam, verbi gratia, per ingressum in Religionem; Altera ob culpam alterius conjugis, praesertim ob adulterium. De Divortio in utroque casu hic agendum; Inquirentes demum alias causas, propter quas fieri potest divortium ad tempus, videlicet quousque causa illa perseverent.

ARTICULUS I.

De Divortio ex mutuo consensu.

- I. *Quadrupliciter possunt conjuges ex mutuo consensu facere divortium.*
- II. *Si maritus de consensu uxoris Sacris iniiciatur, hac, si sit juvenis, debet ingredi Religionem.*
- III. *Num uxor senex possit cum marito Sacerdote cohabitare?*

I. **Q**uaritur, Quot modis possint conjuges divortium facere ex mutuo consensu?

Respondeo, posse quadrupliciter. Primo, si sine ullo voto separentur toro. Secundo, si separentur, ita ut uterque voveat castitatem. Tertio, ut vir Sacros Ordines suscipiat, uxore ingrediente in Religionem, aut manente in saeculo. Quarto, ut unus solus, aut etiam uterque Religionem ingrediatur. Et sane certum est, posse conjuges, ut melius Deo inserviant,
aut

aut ob alium finem honestum ex mutuo consensu separari toro, vel ad tempus, vel in perpetuum; quia non tenentur uti matrimonio; nisi forte iis periculum esset incontinentiæ, quod alter superare facile non possit. Certum est secundo, posse utrumque conjugem ex mutuo consensu vovere castitatem, etiamsi Religionem non ingrediantur; quamvis id non sit facile consulendum propter periculum incontinentiæ, quod ex mutua cohabitatione facile incurreretur. Certum est tertio ex cap. *Si quis*, 4. de *Conversione Conjugatorum*, maritum etiam ex uxoris consensu non posse Religionem ingredi, nisi ipsa similiter Religionem ingrediat, aut nisi sit senex nullo pacto suspecta de incontinentia, & in sæculo manens Votum castitatis emitat, & quidem castitatis perpetuæ, non vero quousque maritus est superstes.

II. Utrum autem nec possit maritus de uxoris consensu sacris initiari, nisi ipsa aut Religionem ingrediat, aut senex sit non suspecta de incontinentia, & in sæculo manens voveat perpetuam castitatem? Dubium est inter Doctores. Aliqui putant cum Angelo apud Perez disp. 27. sect. 9. posse maritum de consensu uxoris Sacris initiari, dummodo uxor in sæculo manens voveat castitatem, etiamsi uxor sit juvenis. Ratio est, quia ideo, si vir Religionem ingreditur, debet pariter ingredi Religionem uxor juvenis, quia Religiosus non potest illius curam habere, illamque corrigere, si forte peccet: Contra vero Sacerdos sæcularis potest hoc facere; ergo, ut vir fiat Sacerdos de consensu conjugis, non videtur necesse, quod illa Religionem ingrediat, sed satis est, si voveat castitatem.

Communis tamen sententia cum Sanch. lib. 7. disp. 39., Con., Perez, & aliis docet, uxorem juvenem de-

bere ingredi Religionem, tam si vir ex ejus consensu Religionem ingrediat, quam si Sacris initietur. Ratio est, quia uxor juvenis in sæculo manens exposita est periculo incontinentiæ; & tantum abest, ut a marito Sacerdote possit corrigi, ut potius facile sit ipsi Sacerdoti familiariter illa utenti, & ejus curam agenti esse occasionem peccandi.

Dices: Potest uterque conjux vovere castitatem, & manere in sæculo; ergo poterit pariter alter initiari Sacris, altera vovente castitatem in sæculo.

Respondeo, concessio antecedente, negari consequentiam. Disparitas est; quia in primo casu si esset periculum incontinentiæ, esset facile remedium, petendo scilicet dispensationem a tali voto; non tamen in secundo casu.

III. Notandum tamen, quod si uxor sit senex, & extra omnem omnino suspicionem, poterit cum marito Sacerdote, secluso toro, cohabitare: Sed consilium est a tali cohabitatione abstinere, tum propter exemplum, tum propter qualecumque periculum, etiam levioris incendii, seu libidinis.

ARTICULUS II

De Divortio ob causam Adulterii.

- I. Sufficiens causa ad divertendum est Adulterium.
- II. Sodomia, & brutalitas probabiliter non præbent causam sufficientem ad faciendum divortium.
- III. In foro conscientia qui certus est de conjugis adulterio, potest auctoritate propria facere divortium.
- IV. Quid requiritur ad habendam certitudinem moralem, quod conjux adulteratus sit?
- V. Tunc solum conjux innocens tenetur divortium facere, quando non est alia via corrigendi alterum, qui in adulterio persistit.

VI. In